

Opdragelse, at vi ikke have formaaet at forbedre de økonomiske Forhold i Samfundet, men derimod fremkomme med en Straffelov, som skal ramme der, hvor de andre Foranstaltninger burde ramme, og hvor de andre Foranstaltninger ere de, der egentlig kunne forbedre Forholdene, tror jeg, at vi vilde staa meget daarligt over for vore Vælgere, og jeg for mit Vedkommende vil nødig være med til at staa saaledes over for mine Vælgere, at de skulle kunne sige til mig: Du har været med til at vedtage en Straffelov, medens du skulde have været med til andre Foranstaltninger, som skulle gøre denne Straffelov ganske overflødig! Altsaa, hvad Sagens Realitet angaar, ser jeg saaledes paa Forholdet, at jeg ikke finder nogen Grund til at vedtage denne Lov, og jeg vil derfor indtage samme Stilling til den som ved 1ste Behandling.

Endnu en Ting skal jeg fremhæve, som jeg ogsaa fremhævede ved 1ste Behandling, nemlig det, at ved denne Lov indrangerer man Tvangsarbejdsanstalterne i de egentlige Straffeanstalters Række, hvilket jo ingenlunde var Tanken, da man oprindeligt indrettede dem. Den Gang indrettede man dem for at bruge dem over for fattige, som gjorde sig skyldige i en eller anden disciplinær Uorden og derfor maatte sættes ind paa en saadan Anstalt. Disse Urdener, som saaledes de fattige begif, vilde ikke være strafbare paa nogen som helst Maade, hvis det var andre, der havde begaaet dem, men kun, fordi det var Folk under Fattigvæsenet, der begif dem, bleve de strafbare, og man indrettede, som sagt, Tvangsarbejdsanstalter, fordi man formodentlig ikke vilde gaa saa vidt at indsætte fattige Folk paa de egentlige Straffeanstalter for den Slags Urdener. Nu har man senere indført andre Personer paa disse Anstalter, dog Personer, som ikke ere kriminelt tiltalte og kriminelt straffede. Derved kan man vel endnu ikke sige, at Tvangsarbejdsanstalterne ere rykkede ind i de egentlige Straffeanstalters Række, men ved denne Lov blive de til egentlige Straffeanstalter, og det kan jeg paa ingen mulig Maade være med til. Der klæber sandelig Forbandlelse nok ved Fattigdommen i Forvejen. Lad os ikke komme dertil, at de fattige for Urdener, der ikke straffes, naar de foretages af andre Mennesker, blive indsatte paa de egentlige Straffeanstalter med alle de Redskaber og Reglementer, som høre til selve Tugthusene og andre Straffeanstalter. Altsaa, ogsaa af den Grund kan jeg ikke være med til dette Lovforslag, selv efter at det er blevet forandret paa den Maade, som Udvalget har forandret det. Nu mener jeg ikke,

at jeg vil fremkalde en særlig Afstemning over Vindringsforslag under Nr. 2 her ved 2den Behandling, hvis den ikke kræves fra anden Side, men jeg forbeholder mig min Stilling til Lovforslaget som Helhed til 3dje Behandling, og vil da ganske sikkert stemme imod det i sin Helhed.

Endnu skal jeg tillade mig ganske kort at omtale de andre Vindringsforslag. Vindringsforslaget under Nr. 3 kan jeg ikke stemme for. Ganske vist maa jeg indrømme, at det indeholder en lille Forbedring, sammenlignet med det oprindelige Lovforslag, men da det samtidig alligevel foreslaar Pryglestraf indført paa Tvangsarbejdsanstalterne, kan jeg ikke give det min Stemme, men vil, hvis det kommer til Afstemning, afholde mig fra at stemme over det. Derimod vil jeg ubetinget stemme for Vindretallets Vindringsforslag under Nr. 4, der har min fulde Sympati. Da jeg kan henholde mig til, hvad det ærede 4de Medlem for 1ste Kredts (Det. Hansen) udtalte i Gaar, skal jeg ikke opholde det høje Ting med at komme nærmere ind derpaa, men altsaa, dette Vindringsforslag vil jeg stemme for og i øvrigt forbeholde mig min Stilling til Lovforslaget i sin Helhed til 3dje Behandling.

Bojzen: Over for den sidste ærede Taler skal jeg ganske kort bemærke, at selv om vi tænkte os Stolevæsenet, Opdragelsesvæsenet og Arbejdsforholdene ordnede i et Land paa den mest, jeg havde nær sagt, henrivende Maade, den mest fuldbendte Maade, vilde det gamle Ord dog altid staa ved Magt, at der er brodne Kar i alle Lande, og det vil der blive, hvordan vi saa end ordne Forholdene, og det er selvfølgelig for de brodne Kars Skyld, at man maa give Straffebestemmelser. Det kunde kun lidt hjælpe den, der blev overfalden, mishandlet paa Gaden, om Voldsmanden undskyldte sig med, at Stoleforholdene i Danmark ikke vare bedre, end de vare. Det var kun en meget ringe Trøst for den overfaldne. Derfor høre disse Udtalelser om Stoleforholdene, om Opdragelsesforholdene ikke hjemme under denne Sags Behandling.

Jeg ser en Fordel i den Form, Forslaget har faaet. Jeg erkender med den sidste ærede Taler, at der ikke er nogen Realitetsforskel mellem Forslaget, som det her foreligger, og det af Regeringen foreslaatte, men jeg tror, at den Form, Udvalget er naaet til, er en Forbedring. Jeg mener nemlig, at en Lov af denne Natur gerne skulde være saa tydelig som muligt. Vi give jo ikke denne Lov, for at vore Straffeanstalter skulle blive befolkede med flere — vi